

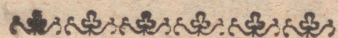
Den efter dygden fiker,
honom alsintet sviker.
Betraktat då rådmannen och
a...

1700-1829 81 Cbza 1766 Stener, Ephraim

National Library
of Sweden

Den efter dygden fiker,
Honom alsintet sviker:

Betraktat

Då

Rådmanen och Auctions-Directeuren
i Stapel-Staden Åbo,

Ådle och Högaktad

Herr EPHRAIM STENER,

Samt

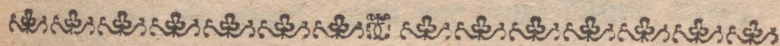
Åreborna och Dygdesamma Jungfrun,

Jungfru MARIA BRYGNER,

Firade Sin Bröllops-Fäst,

På Hatila Frälsegård i Nousis Sogn,

Den 21 September 1766.

Å b o,

Tryckt hos Johan Christopher Frenckell.

Den efter dygden fikket
Honom alsket fikket:

—————

Hörsken

Da

Rådman och Auktions-Mästaren

i Skopet-Straten Åbo,

Är till och Högerhand

Herr EPHRAIM STENER,

• Samt

Auktions och Dygghus-Mästaren,

Frägnen MARIA BRYGNER,

Frägnen sin Bröllops-Fäll,

Är till Frägnen Frägnen i Noulle Sökn

Den 21 September 1766.

—————

A. d. o.

Tryckt hos Johan Christoffer Frenckell.

Af alt på jorden fins, mot dygden intet
svarar,

Det andra alt förgås, hon ensam sig bevarar.
Stål, koppar, flinta, sten, skönt de syns hård och fasta,
dock rostas, spricka de och til sit intet hästa.
Med dygden är så fatt, at där hon väl sig rotat.
Står hon orörlig fast, skönt hon blir trängd och hotat.
Hon kan af höghet, gull och vållust ej förföras;
Af motgång, svårhet, tvång och hot alsintet röras.
Vår lyftnad undrar at hon ofs ej kan beveka
Til det som billighet och årbarheten neka.
Men när vår syndalust förqvåfs af sorg och krämpa,
Då går först ljuset opp, som leder ofs med lämpa,
Då vi med annan hog vårt upfat rätt betrakte,
Och det som förr var kärt, nu allestäds förakte;
Därför om dygden jämt, som lagren ofs må grönska,
Hvem bör då låta bli, sig henne gärna önska.
Min Far, mig anstår ej, som börd från Eder täljer,
At tala om Er dygd, men vet hvad hjertat säjer,
At genom Eder dygd just nu den lyckan sker,
Det J sielf dygden får, och dygden sielf utser.
Til Eder Lif's Clenod, en Maka from och goder;

Hos

Hos den jag värda får all ömhet af en Moder,
Ty pröfvat hushållsvett, och alt hvad snällhet är
Med kärligt hjerta ståds för Er min Far Hon bär.
Ack! säll Herr Brudgum säll, min älskansvärda Fader,
Som får på denna dag en sådan Maka glader
Insluta i Er famn, en jordisk skatt rätt kjär,
En Brud, som både from, och stadga ärbar är.
Hel säll och Värda Brud, min hulda kåra Moder,
Som får en sådan Man, af stadgat vett och goder,
I frögd och mycken lust tilbringe J Er tid!
Ack! Himmel! lät så gå, och var dem altid blid!
Ja, Himlens store GUD bekröne Eder båda,
Han låte nåder sin vid Eder lefnad låda,
Han ymnigt gjute ned vålsignelle och frögd
Och före Eder sist til sig i himmels högd.

